

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măceșarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Mărturisire nesilită.

Ne-am plâns adeseori, vădând, ce desvoltare iau în patria noastră lucrurile. Ne-am plâns pe de o parte, fiind că ne-am vădut prin cursul forțat, ce se dă acestei desvoltări, jigniți în drepturile noastre ne-am plâns de altă parte însă, și mai vîrtos, de aceea, căci, în forțarea cursului nenatural al desvoltării, vedeam amenințându-se basa morală a statului, din care facem și noi parte, și încă parte considerabilă. Plânsul nostru n'a fost nici decît o tânguire, ci mai mult o provocare la adresa acelor, cari conduc destinele statului, de a fi cu mai multă băgare de seamă în procedura lor.

Am protestat în contra nizuinței partidului guvernamental, de ași asigura cu ori ce preț și ași validita apoi interesele sale particulare, sciind, că după exemplul acestui-a se vor nizuți ași mîne și alții ași validita interesele lor particulare, pînă ce ne vom pomeni, că în statul nostru nu se respectază de loc și de nimenea interesele comune.

Am desaprobat maniera șovinistică ce s'a arătat de un timp în coace în sinul națiunei maghiare, de a desbrăca cu ori ce preț pe naționalitățile nemaghiare de semnele lor caracteristice și a le face maghiare, călcând, în urmărirea acestei tendențe, legi și drepturi garantate prin legi fundamentale; am desaprobat-o cu deosebire, căci ne temeam, ca nu cumva din precedentele acestea să se nască și alte vătămări de legi mai fatale și să se deschidă demoralisării, adică ruinării statului nostru, toate ușile și porțile.

Statul nostru a fost lovit în basa sa dela 1868 încoace de nenumărate ori. Noi am înregistrat la rëndul nostru toate loviturile. Dar fiind că mai fiere lovitură era îndreptată direct în contra noastră și numai indirect în contra statului, nu se luau în seamă cele șise de noi.

Am spus-o, de nenumărate-ori, că crearea de legi excepționale, precum e legea electorală în Transilvania, apoi tendența de a maghiarisa întreaga Ungarie și altele de felul acesta, vătămă interesele vitale ale statului și provoacă demoralizare de sus pînă jos. Aducerea astor-fel de legi și urmărirea tendențelor de soiu numit se pot îndeplini numai prin abateri dela calea legilor fundamentale. Dacă persoanele morale nu și fac scrupuli din abaterea dela lege, se va pute oare împedeca nerespectarea legii din partea indivișilor și prin aceasta apoi demoralizarea?

Guvernul a pus toate petritele în mișcare spre ași asigura majoritate în casa deputașilor. S'a vîr-

sat spre acest scop sume de bani și favoruri personale. Aceia, cari au primit favoruri, au avut multe cheltueli, pînă ce s'a făcut demni de favoruri. Ajunși a se vedé favorisași, te mai miri, dacă îi veđi storcënd sau inströinând bani publici, spre ași restaura casa sdruncinată în timpul, în care au vînat după favor? Ei nu fac alta de cît urmăresc exemplul, ce l'au vîdut practicându-l mai marii lor! Astăzi se întemplă defraudări în comitatul Neutra, mîne în Satumare și în Ibașfalëu; dacă te uști mai de aproape la scirile de soiu acesta observi, că demoralizarea aceasta își ia isvorul de sus. Nu indivișii sînt aceia, cari poartă singuri vina la demoralizare, ei n'au făcut alt-ceva, decît au urmat exemplul superiorilor lor. Nu s'au sfiit aceia a se abate dela calea legii, avënd în vedere favorurile particulare a unei părți din cetățenii statului, nu s'au sfiit ei a vërșa sume considerabile din fondurile de dispoșiune spre scopuri particulare, nu s'au sfiit ei, a sprigini dispoșiuni, cari nemulțămesc o parte foarte considerabilă de cetățeni ai statului, pentru ce să se șfiască indivișii, ca administratorii casselor orfanale, a banilor publici etc.

De câte ori ne-am luat voie a ne plänge asupra astor-fel de abusuri, considerând, că ele vătămă interesele comune ale statului și demoralizează statul, ni s'a reflectat, că ne plângem *pro domo*, că nu sîntem patrioși și că prin urmare nici nu înțelegem interesele bine înțelese ale statului. Ce e mai mult! Noi însine am fost timbrași de nemorali, atribuindu-ni-se tendențe dușmănoase existenței statului.

Am tăcut, sperând că va veni timpul, în care se va vedé, că ni se face îndoită nedreptate.

Și ce să veđi! Eată n'a trecut chiar prea mult și ne vedem prea deplin satisfăcuți!

„Pesti Napló” foaia, care a spriginit mai mult procedura ducătoare spre demoralizarea statului, în Nr 48 din 18 Faur a. c. recunoasce franc aceea, ce am spus noi de mult, din care cauză ne-ași defăimat, recunoasce, că „demoralizarea în Ungaria a ajuns culmea, ceea ce umple pe politicul ce cugetă mai adunc, de griğı și nedumerire în privința viitorului patriei.”

„Pesti Napló” nu se opresce aici. Constată tot odată, că cauza acestei demoralisări provine din aceea, că „interesele particulare predominesc la noi dreptatea” că aceia, cari au „puterea în mână acopere, de câte-ori le vine bine, faptele cele mai mășave, sêvërșite pe contul justiției.”

Aici ne oprim. Am voit să constatăm numai, aceea, ce am spus noi încă de mult, și adică, că prin cursul nenatural, ce se dă desvoltării lucrurilor la noi, se deschide calea demoralisării statului, s'a dovedit prin urmări învederate, și că chiar aceia, cari ne defăimau pentru îndrăsneala, cu care ne spunem vederile, vin ași și ne dau drept.

Atragem atențiunea prietinelor dela „Pesti Napló” că mai revenind asupra asertiunilor noastre, să și aducă a ninte de proverbul: „dela cap se împute pescele.”

Revista politică.

Sibiu, în 9 Februarie.

„Morgen Post” din Viena ne surprinde cu nou-tatea, că nu va trece mult și Austro-Ungaria va merge mai departe în opera începută prin ocupațiunea Bosniei și Erșegovinei, întindându-se pînă la Salonichi.

Dela Varșovia află „Schlesische Zeitung”, că generalul contele Cutaisoff, capul gendarmeriei în regatul Poloniei, este însărcinat cu epistola, prin care țarul Alexandru III invită pe imperatul și regele Francisc Iosif la festivitățile încoronării.

Cestiunea dnnăreană încă n'a eșit din stadiul de pregătire. Un conclus decisiv încă nu s'a adus în nici o direcțiune. „Messager de Vienne” într'un articol „Que faira la Roumanie?” spune că un corespondent al țiarului „Le Temps” a avut în Londra o convorbire cu un diplomat român, care, după ce i-a clarificat corespondentului punctul de mănecare al României în cestiunea dunăreană, spune că partea din proiectul Barrère, privitoare la poliția fluvială, România nu o va primi nici odată, căci Austro-Ungaria, nefiind țermureană, n'are titlu de drept să facă parte din comisiunea micșă. — Cea mai mare parte din țiarele franceze discută cestiunea pledând pe partea României. Studenții români din Paris s'au adresat către deputatul radical Clemenceau se întrevin în parlamentul francez pentru cauza romană. Se presupune că Clemenceau va interpela pe guvern în privința cestiunii Dunărei, din care va purcede o discusiune și o schimbare a vederilor franceze, care nu va rămâne fără influență asupra delegașilor francezi dela conferența din Londra. În cercuri, parisene bine informate nu este esclusă eventualitatea, că Francia va părăsi cu totul proiectul Barrère.

Pentru România a început a pleda și presa Italiei. „La confederazione latina” țice că

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 16).

— În adevăr, domnișoară, țise nesuferitul baron către Margareta, nu voesci să joci? Suferi mult?

Contesa Elfrida nu lăsă Margaretei timp să rēspundă.

— O! nu este nimic, țise ea; Margareta va juca îndată.

Și ea duse pe baronul, aruncând lui Cristiano de nou o privire imperioasă. Cristiano însă, eată cum se acomodă ordinelor contesei.

— Acesta este dară baronul Olaus de Waldemora? țise el către Margareta, apropiindu-se de ea și de domnișoara Potin, care se alipise de tinera fată la apropierea domnului casei.

— Da, response Margareta cu un suris amar. Cum il afli?

— El trebuie că a fost frumos înainte cu vr'o treișeci de ani.

— Cel puțin! replică Margareta oftând. Plăceți fața sa?

— Da. Eu iubesc feșele vesele! A sa este veselă...

— De spaimă, așa-o?

— Ce ai țis Dta către unchiul meu? replică Cristiano, aședându-se înderțul fotoliului ei și slăbind din glas; el a ucis pe cumnată-sa?

— Așa, se crede.

— Eu sînt sigur.

— A, pentrucă...?

— Pentrucă el s'a fi uitat la ea!

— O! nu este privirea sa ca a unui căne de mare?

— Dta esagerezi ceva, țise domnișoara Potin, fără îndoială terorizată prin vre-o amenințare mută a contesei Elfrida: el are privirea ficșă a oamenilor, cari nu vęd.

— Ei! tocmai, țise Cristiano; moartea este oarbă... Dară: cine i-a dat numele: omul cel de zăpadă, a nimerit-o; el personifică pentru mine eara din Spitzberg. El m'a înflorat.

— Ai observat, cum trăsare? țise Margareta.

— El și-a dus mânia la frunte ca și când și-ar șterge sudoarea; așa-o?

— Așa.

— El se face ca și când ar asuda, omul de zăpadă, și în realitate el se topesce.

— Veđi dară că sînt în drept a ave frică. Și diamantul cel negru, l'ai vîdut?

— Da, am vîdut hidosul acela de diamant negru, când și-a sters fruntea cu mânia sa osoasă; căci ea n'are carne și contrastează cu burta cea mare și cu fața-i umflată.

— De cine vorbiți așa? țise o Rusoaică tineră, care se sculase, ca să-și netezească rochia peste crinolină, de baronul de Waldemora?

— Tocmai voiam să țic, response Cristiano, fără a se desconcerta, că omul acesta n'are să mai trăească trei luni de țile.

— O! apoi, țise Rusoaica rîdënd, trebuie să te grăbesci a-l lua, Margareto!

— Ține-ți staturile pentru Dta Olga, response tinera contesă.

— Of! eu n'am ca Dta, o mătușe, căreia nu-i resistă nimic!

Dară pe ce cunosci, domnule Goefle, că baronul este așa bolnav?

— Pe grășimea sa rēu împărțită, pe albul galben din ochii săi sticloși, pe nările subțiri ale nasului său, care seamănă a cioc, și mai cu seamă pe un ce indefinibil, ce l'am simțit privindu-l.

— În adevăr? Dta ai datul prorociei, ca locuitorii din nordul acestei țeri?

Austria, Rusia, Germania se coaliază; România spune însă cugetele ei proprie cu bărbăție..... aceasta e o afirmațiune de o potență latină, în care se reflectează înțelepciunea și tăria Romei antice...

„Il Diritto“ după ce arată nedreptatea ce s'a făcut României și după ce spune că vocea sa trebuie să resune în Europa în privința românilor, cari, abstragând dela frăția indiscutabilă, care leagă pe italieni de români, au principiul de echitate și dreptul politic pe partea lor, au dat Europei probe de ordine, înțelepciune și moderațiune; că este, în reorganizarea orientului, elementul de conciliațiune și de progres, încât merită dela Europa, ca act de justiție, cea mai serioasă considerațiune.

„Fanfulla“ și alte diare scriu în aceeași direcțiune. Ex-mareșalul Bazaine a publicat o carte, în care se cuprinde istoria războiului din 1870. Lângă istorie sunt publicate depeșe oficiale, epistole, charte. Între documente se află și un raport a lui Bazaine către împăratul Napoleon în Wilhelmshöhe, glosat de Napoleon; o epistolă a lui Bazaine către imperatoarea Eugenia, prin care o sfătuiesc a se pune în fruntea armatei dela Metz. Într'un capitol Bazaine arată ce trebuia făcut, ca să se evite înfrângerea. Criza ministerială în Franța ar fi terminată. Ferry a compus un cabinet. — Bonapartiștii însă s'au pus pe lucru. Rouher are să organizeze partida în centru.

În Serbia administratorul metropolitan (ilegal în biserica ortodoxă) și doi episcopi au demisionat, protestând contra ingerinței guvernului în afacerile bisericesti.

Alegerea de protopresbiter în Oravița.

II.

(Urmare și fine)

(C.) O asemenea caricatură n'a putut avea în vedere legislatorii nostri bisericesti.

Trebuie în fine să dispună, ca să se facă candidarea cel puțin 30 zile înainte de terminul sinodului electoral, ca conculul de eschidere să se comunice cu cei eschiși, ca dacă li s'a făcut nedreptate să poată apela contra conculului, ear forul competent să poată și rezolvi apelata până la sinod.

Toate acestea nu sunt provădute în St. org.

Ei bine pentru ce nu sunt provădute?

Pentru că nu este lipsă de ele.

Nu este lipsă la parochi și învățători, căci testimoniul lor de cualificațiune este suficient ca respectivii să fie admiși la alegere în posturi, pentru cari sunt cualificați fără a mai fi avisați la grația comitetelor parochiale. Candidațiunea o face deja consistoriul atunci, când estradă candidatului de preoție testimoniul de cualificațiune.

Asta este cauza pentru care în § 22 p. 6 concurenții se numesc a priori „candidați“.

Tot aceasta este rațiunea și la instituirea de protopopi.

În puterea preoției sale, fie care preot, dacă să simte apt spre aceea poate cere, ca să fie înaintat în rangul său de preot.

Acți însă considerând ponderoasele afaceri administrative ale protopopului și considerând, că protopopul mai mult este organul efectiv al consistoriului decât al poporului, St. org. a dat consistoriului cea mai mare atitudine, multămindu-se cu restricțiunea în termini generali, ca „Alesul respective denumit trebuie să fie bărbat apt, și bine meritat pe terenul bisericesc și scolar.“ (§ 52 alinea ultimă).

— Eu nu știu nimica și nici nu mă țin vrăjitor, însă eu cred foarte tare că există organizații mai mult sau mai puțin sensibile pentru influențe misterioase, și eu îți răspund că baronul de Waldemora n'are zile multe.

— Eu cred, țise Margareta, că el este mort de mult, și că a reușit prin cine știe ce secret diavolesc, a se face ca și când ar trăi.

— Adevărat, că el are aerul unui fantom, replică Olga, însă nu face nimic, eu îl aflu frumos cu anii săi cu tot, și în el este o putere fascinantă. Eri toată noaptea l'am vădut în vis. Îmi era frică și-mi plăcea a avea frică. Explicați-mi aceasta.

— E foarte simplu, răspuse Margareta, baronul este alchimist mare, el știe face diamanți! Și, tocmai ați-dimineață ai țis, că pentru diamanți ai face pact cu diavolul.

— Ești malițioasă, Margareto. Dar dacă ași spune cuiva, care poate ar spune baronului maniera cum îl descrii, te-ai supăra foarte, țeu așa.

— Creți Dta aceasta, domnule Goefle? țise Margareta către Cristiano.

— Ba, răspuse el, ângerii n'au trebuință de diamanți n'au ei stelele?

(Va urma.)

Între dd. protestatori sunt și de aceia, cari au contribuit ca deputați la facerea statutului org. în congresul dela 1868 și dacă voesc își vor aduce aminte de ponderoasele motive ale Metropolitului Șaguna, care a înduplecat pe majoritatea congresului, ca să primească propunerea lui referitoare la alegerea de protopop (§. 53. alinea penultimă) prin care sistemul de alegere introdus în proiect de jos până sus, aci s'a alterat luându-se dreptul de alegere din competența sinodului și dându-se consistoriului.

Căci să nu trăim în iluziuni, cuvintele „alegere“ și „denumire“ în §§. 50. 51. 52. 53. și 54 ai st. org. în cât acelea privesc pe protopopul, nu sunt esacte, căci după lege sinodul nu alege, ci face o candidare mai restrinsă, candidare de trei pentru consistoriu, ear consistoriul nu denumesc, ci alege pe unul dintre cei 3 candidați de sinod, în fine cel ce exercitează dreptul de denumire este Episcopul.

Toate acestea neesactități în textul legii provin de acolo, că textul primit deja până la alinea penultimă al §-lui 53 era combinat pentru alegere adevărată, ear la propunerea presidiului dezvoltându-se o desbatere amicală, chiar și sub decursul votărei, carea a fost nominală, fiind congresul iritat, — mi aduc bine aminte că Episcopul actual al Caransebeșului s'a sculat în picioare și așa controlă votarea preoților sei, — după ce s'a primit propunerea presidiului cu majoritate de un vot, deputații n'au mai fost dispuși a se reîntoarce la coregerea textului primit, ci bucuroși că s'a curmat un incident neplăcut au primit, §§. următori fără nici o desbatere, ba cea mai mare parte a opozițiunii după votare, care era cam pela 2 oare d. m. au și părăsit ședința.

Nici litera deci nici spiritul Statutului org. nu dă drept de candidare formală comitetului protopresbiteral, ba eu merg mai departe și țic că nici chiar în cazul când sinodul protopresbiteral într'u adevăr ar alege pe protopresbiterul său, n'ar fi în interesul bisericii ca comitetul să'l candideze, ci în acel cas considerând ponderoasa chemare a protopopului, cel mai competent organ, de a face candidarea ar fi consistoriul, căci numai el are ocaziune și datorința a cunoaște întreaga preoțime din eparchiă și de judeca din serviciile prestate, care preot este apt de a îndeplini cu demnitate oficiul de protopresbiter.

Dar chiar, de am admite că Statutul organic se poate interpreta și astfel, că comitetul prot. are drept de candidare, de unde și a luat comitetul prot. din Oravița dreptul de a candida din 4 concurenți numai pe unul, și prin asta a lipsi pe sinod de dreptul său de alegere?

Dela comitele suprem din Sibiu, ar putea țice vr'un om malitios dela noi, căci alt cas analog nu vor afla nici în alegerile lumesci nici în cele bisericesti, decât alegerea vice-comitelui de aci, înainte cu 5 ani, care brutalitate scandaloasă a produs un resens în țeara întreagă.

De unde și-a însușit comitetul amintit dreptul a eschide pe candidați cu motivare publică, ceea ce nici în cele lumesci nu este permis, și încă a eschide pentru impedimente canonice?

Care canon bisericesc sau cel puțin care §. al statutului organic a înzestrat pe comitetul protopresbiteral din Oravița cu drepturi arhieresci?

Domnii membri ai comitetului sunt oameni cu multă carte, dar la aceste întrebări totuși nu cred să poată da vr'un răspuns nici măcar plausibil, ear fapta dovedesce că toate și le au permis numai, ca să capete protopop pe candidatul lor d. Miulescu, precum de altă parte și consistoriul și-a permis a viola chiar legea, numai ca să denumească protopop pe favoritul său d. Ghidiu.

Nici unul, nici altul însă nu s'a folosit de adevăratele mijloace, cari și pe cale legală pot duce la scop.

Rancoare jos, rancoare sus, care nici pentru cei interesați mai de aproape nu poate produce fructe folositoare, ear pentru biserică numai compromițitoare.

Comisariul consistorial deci a lucrat corect, când a provocat sinodul, ca fără privire la eschiderea din candidare alor 3 competenți să voteze pe ori-care din candidați, dar n'a lucrat corect nici Dsa, când a eschis din listă pe Velovan, încât acela și va fi înaintat petițiunea în timpul prescriis în concurs și o va fi instruit conform condițiunilor publicate în acela.

N'a fost la înălțimea chemării sale majoritatea sinodului, când renunțând la dreptul său de alegere a pretins ca numai Miulescu să se considere de candidat, și n'au fost pătunși de serioșitatea actului, acei membri ai sinodului, cari a doua zi au făcut „strike“ și neprezentându-se la ședința au zădărnicit ținerea sinodului.

Consistoriul n'a făcut alta decât și-a împlinit datorința, când luând act din raportul comisariului său, despre cele petrecute în sinod, a îndrumat sinodul convocat de nou pe 12/24 Decemvre, ca față cu renitența comitetului să aleagă liber dintre toți candidații.

N'a avut drept după părerea mea membrul respectiv din sinodul dela 12/24 Decemvre, când a propus că sinodul cu abatere dela ordinațiunea consistorială să considere de legală numai candidarea de unul a majorității comitetului și să și exprime părerea de rău asupra nouelor teorii, ce conține ordinațiunea consistorială, căci nu ordinațiunea consistorială, ci propunerea dsale și decisiunea majorității comitetului conține teorii noue.

Afară de aceea, ori cât va ceti și răsceți dsa § 53 al st. org. nu va afla acolo că sinodul extraordinariu electoral ar avea altă chiamare decât a alege pe protopopul, prin votare secretă; și nici de cum a da înfruntări consistoriului, care după lege este o autoritate superioară față de densus.

Teoria ce conține propunerea din cestiune miroasă a anarhiă, care ori-cât de democrați ne place să fim, dacă ne iubim biserică, trebuie să o evităm dela densus.

Până aci a fost corectă ținută consistoriului și în mare parte și a comisariului consistorial și n'a fost corectă a comitetului, a sinodului prim și a celor 19, cari au acceptat propunerea de sus în sinodul dela 12/24 Decemvre.

Eșirea din sinod a celor 19 membri înainte de începerea votărei, este un lucru permis, pentru care acei domni nu sunt responsabili numai consciinței proprii și alegătorilor lor.

Este scutirea cea mai naturală de responsabilitate pentru un concul, ce se intenționează a se aduce, și pe care densus îl consideră de periculos, și dacă prin asemenea pas se poate zădărnici aducerea conculului perhorescat totodată este arma cea mai eficace din partea unei minorități, pentru care pe ea nimene nu o poate condamna.

În momentul însă, în care acei membri au părăsit sinodul, președintele reflectat la împregiurarea, că prin asta devine sinodul incapabil de a aduce decisiuni valide — fără nici o discuțiune trebuia să dispună numărarea membrilor prezenți, și dacă se constata, că afară de densus nu sunt prezenți majoritatea absolută a tuturor membrilor, adevă în casul present 37, se amână ședința, până când se va completa numărul cerut, ear necompletându-se se disoalve sinodul.

Acți nu încapă dispută.

§-ful 43 al Stat org. este clar și precis în astă privință.

Cum se observă de strict legile și regulamentele în asta privință, a putut învăța din praca tuturor corporațiunilor bisericesti și lumesci deopotrivă.

Trebuie ca membru al consistoriului să fi vădut casuri, când nu s'au putut ține ședințe din lipsa numărului curent de membri.

A vădut exemplul citat în protest în sinodul din Caransebeș, când din lipsa numărului recerut de membri s'a disolvat.

A vădut ca deputat la congres, că de câte ori un deputat observă că nu sunt membri prezenți în numărul recerut, presidiul numai decât constată numărul, și dacă nu era suficient, în ori-care stadiu al pertractărilor, suspendea ședința.

Poate ceti foarte adese ori, ca în dieta Ungariei sub decursul desbaterei se scoală p. e. deputatul Csanady și pretinde numărarea celor prezenți cu cuvânt, că n'ar fi numărul recerut pentru aducerea de concluse valide, și președintele la moment dispune numărarea, și dacă se constată că numărul recerut nu este de față, disoalve ședința.

Acestea sunt reguli, cari își au rațiunea sa, și pe cari le observă toată lumea fără cea mai mică contradicere.

Ei bine, ce l'a îndreptățit pe comisariul consistorial, ca să se abată aci dela lege?

Va țice poate că la deschiderea sinodului au fost prezenți 49 de membri, prin urmare în număr suficient, ear alegerea s'a efectuit tot în aceeași ședință.

Aceasta ar fi o apucătură advocațială, pe care nici un om serios nu o consideră, căci nu la deschiderea sinodului, ci la aducerea „otărire“ se recere prezența majorității absolute a membrilor.

Faptă este, că în sinodul amintit se recere după §. 43. St. org. prezența alor 37 de membri afară de președintele, ca să poată aduce „otărire validă“.

Faptă este că la votare au fost prezenți numai 33 membri, din cari 17 au votat pentru Ghidiu, 13 pentru Popoviciu, 1 pentru Miulescu, ear două voturi au fost nevalide.

Faptă e în fine că alegerea de protopop este cea mai ponderoasă „otărire“ ce este chemat un sinod protopresbiterial se aducă.

Deci această „otărire“ este o flagrantă vătămăre a legii și ca atare, în sine și prin sine este nulă.

Ear acel comisariu consistorial, care a contribuit la aducerea unui astfel de conclud, și a dat testimoniu de neapținut pe ntru acel post ponderos, la care afară de cunoștința legilor se recere și dexteritate deosebită și tact fin.

Vine acnm la rândul seu consistoriul se încoroneze opul.

Consistorul vede din protocol că alegerea în sinod s'a efeptuit prin nisce oameni, cari după lege nu mai formau sinod, vede că acolo mai este și un protest chiar în contra votului acelor oameni.

Ce era mai natural? decât ca consistoriul, suprema autoritate în diecesă, chemată a supraveghia esacta esecutare a legii în întreaga diecesă, și fără nici un protest, să desaprobeze fapta comisariului său, să dechiare de nulă votarea din Oravița, să ordineză ținerea altui sinod electoral și spre conducerea aceluia să denumească alt comisariu nepreocupat pentru cele din trecut.

Tot odată, cred eu, că era în drept, să admonizeze părințesce pe membrii sinodului prin o circulară, ca să nu se retragă dela esoperarea legală la întregirea protopresbiteratului lor, ci cu toată seriositatea ce reclamă un act atât de ponderos, să se folosească de dreptul lor în interesul bisericeii, punându-le în vedere că dacă nici la o nouă întrunire a sinodului nu s'ar putea aduce otărire validă, postul de protopop, deocamdată nu se va întregi, ci se va provede cu un administrator.

Cu această modalitate, cred eu, că se mai calmău spiritele agitate, și până la alt sinod poate că se afla un mod oare care, ca alegerea să reiasă spre mulțămirea ambilor factori.

Dar consistoriul n'a urmat astfel, ci mulțămim pe semne că dl Ghidiu a ajuns ori pe ce cale în ternariu, din cei trei presentați prin comisariul consistorial a ales de protopresbiter pe dl Ghidiu, ear Dl Episcop, ca supremul custode al legii în diecesă, a pus coarona pe violarea legii și a denumit pe dl Ghidiu, și de atunci poate l'a și hirotesit.

Aceste sânt acte violente din partea consistoriului și din partea episcopului, și dacă s'ar pute comite fără remediul legal, negreșit ar produce mare stricăciune în biserică.

Atunci constituțiunea noastră bisericească n'ar avé nici o garanță, ar fi o minciună, care nu ar îndulci, ci ar instrăina de cătră sine pe fie care om de omenie.

Oamenii, cari sânt aplecați a abusa astfel de pozițiunea lor oficială, să nu facă gură apoi prin congrese, pe lângă neapelabilitatea decisiunilor consistoriale în cestiuni administrative, căci Dlor nu numai nu sânt infalibili, dar sânt prea păcătoși.

Eu sânt de părere, că dacă cei interesați ar înainta la consistoriul Metropolitan recurs de nulitate contra denumirii dlui Ghidiu de protopresbiter al tractului Oraviței, acela din motiv că de numirea s'a făcut cu violarea statutului organic, ar nimici-o și ar ordina alegere nouă.

Astfel de puncte, într'adevăr deplorabile pentru biserică, produc animositățile și patima, pe lângă cele mai frumoase instituțiuni, dacă oamenii chemați a le pune în lucrare, nu sânt pătruși de sântenia chiămării lor.

Cestiunea Evreilor în casa deputaților Ungariei.

(Încehere.)

G. Széll: După părerea acestui vorbitor, casa nu se află în fața unei mișcări religioase, ci în fața unei mișcări ungare discutând asupra petițiunii presentate. Aladar Molnár a arătat la timpul său părțile umbroase ale Evreilor ortodocși; atunci a strigat L. Mocsary, că neologii nu sânt mai buni ca ortodocșii. Acum vorbesce Mocsary altcum. Vorbitorul afirmă, că între procesele civile din Ungaria sânt 95% intentate din partea Evreilor, la procesele criminale se află între cei acușați 90% Evrei. Anunțele de licitări din foaia oficială se esmit partea cea mai mare din partea Evreilor. Evreii rămân germani, nu se asimilează cu națiunea și corespund astfel condițiunilor tainice de emancipațiune. Vorbitorul pledează pentru propunerea lui Verhovay.

Eduard Krisztinkovics: Legislativa s'a ocupat încă în anul 1790 și 1848 cu principiul egalității îndreptățiri a Evreilor. E curios vădând, că ați se arată prin unii din deputați Torquemađii, Arbuzeii, Escobarii de odinioară în miniatură. Treizeci de ani după lupta de libertate a Ungariei se discută

în dicta Ungariei asupra Pentateuchului, și a Talmudului. Această e un anachronism. Talmudul nu privește pe creștini, căci a fost scris înaintea anului 220 și creștinismul a devenit religione domitoare numai cu un secol mai târziu. Iudaismul se condamnă. din cauză, că Evreii nu se asimilează cu creștinii. Ați, câte va săptemâni, după moartea bărbatului din Cahors, descendent din Evrei, a cărui sfârșit a aruncat una din cele mai mari națiuni în nedumerire, ați nu se mai poate afirma așa ceva. (Strigări: Gambetta n'a fost evreu! Ilaritate.) Mă rog de ertare, Isztoczy a ăis, că chiar și cumnatul lui Gambetta a fost evreu (Ilaritate mare.) Eduard Horn și Friedrich Szarvady au folosit renumelui Ungariei mai mult, ca desbaterea aceasta. Oare n'a fost Falk acela, care prin articoliile săi a nutrit speranțele națiunii? (Strigări în stânga extremă: Falk e luteran! Întrebați-l! cărei religione a aparținut atunci. Mare ilaritate) Petițiunea presentă stă în contradicțiune cu libertatea conștiinței. Vorbitorul se alătură la propunerea comisiei petiționare.

Albert Kiss: Meritele unor Evrei nu ne îndatorează să scăpăm din vedere greșalele altor Evrei; dar greșalele unor Evrei încă nu pot servi de motiv pentru condamnarea tuturor Evreilor. Vorbitorul respectează vederile religioase ale altor-a și doresce ca și alții să i le respecteze pre ale sale. Respectarea aceasta nu împedecă a delătura eventuale abuzuri. Vorbitorul constată din propria esperiență că o mare parte a tinerilor Evrei se subtrag dela asentare și că din partea sedriilor orfanale se detacsume mari din remasuri după Evrei. Prin aceasta se păgubesc statul. Rēul resultă din purtarea mancă a matriculei, la Evrei. Vorbitorul disaproabă delăturarea jurământului ritual a Evreilor în toate afacerile procesuale. Chorin însuși a recunoscut, că din Galiția vin Evrei fanatici. Aceea, ce sevirșesc aceștia, nu se poate imputa Eveimei întregi. Ca nu cumva să se întemple, ca Evreii cu purtări bune să suferă pentru Evreii cu purtări rele legislativa trebuie să se ocupe cu delăturarea cauzelor rēului. Aceasta nu se poate face incidentaliter, de aceea vorbitorul primesce propunerea comisiei.

Gabriel Ugron: Petițiunea tapolțană, care cere delăturarea emancipațiunii Evreilor, mai are alt ceva, decât mare regres, mare reacțiune. Chiar și împregiurarea, ca o petițiune ca aceasta a putut ajunge înaintea parlamentului, arată că agitațiunea începută în Ungaria în interesul reacțiunii a luat mari dimensiuni și întrebunțează tot felul de mijloace. S'au aflat și se vor afla totdeauna fanatici, care să ațite ura între creștini și necreștini pentru de a pute mai pe urmă și arde pe eretici. Am luat cuvântul spre a respinge ori-ce solidaritate a partidei independente cu acei deputați, cari au spriginit petițiunea tapolțană, adevă delăturarea emancipațiunii și cari au fost așa de țicăloși...

Presidiul: Rog pe d. deputat a nu folosi astfel de espresiuni.

Ugron.... a subscris propuneri, cari stau în contradicțiune cu propunerea comisiei, ași da votul mai târziu pentru propunerea comisiei apărând într'aceea față cu propunerea comisiei petițiunea. Respectivul a lucrat fără cap, față cu sine însuși și a lucrat neconșciencios față cu partida aceea, care protestează că vederea antisemitică s'ar pute identifica cu ea. Partida aceasta a privit egala îndreptățire de încarnațiunea principiilor sale de principiu suprem, din care a dedus toate consecințele. (Aplause vii în stânga extremă.) N'am putut retăce faptul acesta, ca să nu creadă lumea că partida independentă consimte în privința astorfel de principii cu deputații, cari numai la părere îi aparțin (Aplause în stânga extremă.) Declăr că partida independentă perhoresează principiile acelea și consecințele lor, ca consecințe ale anarchiei și ale reacțiunii. Acela, care e membru al partidei independente și care ține de principiul cel mai suprem independentă Ungariei, nu se va spēria de mișcarea antisemitică. Dacă vor spune unii poporului că nu atacerile comune, ci Evreii poartă vina la miseria economică și politică a Ungariei partida independentă nu va suferi se fie sedusă atențiunea țerei.

Kossuth în epistola sa dto 15 Octomvre 1882 declară, că e rușine și scandal, ca în Ungaria să fie posibilă cestiunea evreească.

Partida independentă nu va nega nici când principiul egalității îndreptățiri, acela care îl va nega nu va mai pute fi membru al partidei. Acestea le-a ăis Kossuth și pe cuvintele lui poți pune mai mult preț, ca pe aceea ce ăice Ignatieff sau Stöcker. Concluzul clubului partidei independente e analog vederilor lui Kossuth.

Acela, au se ține de acest conclud să nu ceară, ca și partida independentă să se amestece în reacțiune.

Vorbitorul primesce propunerea comisiei.

E. Szalay repeșce în cestiune personală că a subscris propunerea lui Isztoczy numai din colegialitate. La cuvântul „țicăloș“ întrebunțat de Ugron nu reflectează vorbitorul, căci presidiul și-ar fi împlinit în direcțiunea aceasta datorința. E silit însă a pune în fața țerei întregi (ilaritate) întrebarea care a reprezentat mai bine interesele partidei, aceia cari au fost și vor rămâne și pe viitor apărători buni sau aceia, cari ca și Ugron spun în casă aceea, ce s'a petrecut în club (Aplause sporadice).

Mai urmară unele reflexiuni personale Herman a declarat că a respins solidaritatea cu antisemiții numai în numele său și că nu s'ar fi însinuat nici odată să vorbească în numele partidei neavând mandat special. (Aplause sgomotoase în stânga extremă) Ugron replică că fiecare membru e îndreptățit a cere, ca să fie respectate concluzele partidei din partea tuturor membrilor partidei. (Aprobare.)

Ivan Simonyi; respinge a fi el acela, care ațite ura religioasă. Dep. Hermann îi reflectează că pricepe atâta din politica practică cât pricepe vorbitorul din păiengenit.

Urmează vorbirile de încheere polemice a ref. Berzeviczy și a propunătorului Verhovay, apoi votisare. Casa primă cu majoritate imposantă propunerea Comisiei petiționare Propunerile dep Isztoczy și Verhovay cădură.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Arad, Faur 1883. (Cestiune bisericească.) A ajuns timpul și la noi aradani, dle Redactor! ca în privința celor bisericesci să medităm mai serios, ba doară mai serios de cât ori când, de când ne aflăm pe terenul erei constituționale bis. să ne înțelegem frățesce cu esterniștii pentru momentele ce ne așteaptă nu preste mult.

Disputa și ingrigirea despre trecutul unei persoane, carea va ocupa postul de protopresbiter al tractului aradan, a început a se desvolta binișor în centru.

Partida preponderantă a inteligenței române din Arad ăice: Doamne, care ar fi omul din destul calificat pentru acest post? Esterniștii îi răspunde. au nu aveți de administr. protopopesc destul de calificat, căruia noi îi facem așa mari ovațiuni, când escurge prin protopopiat și pentru un bagatel lucru îl întimpinăm cu durduitul trăsurilor! etc. mai ăice acești esterniști: el e omul nostru și a lui Dumneșeu, el bea pocalul amicitiei cu noi, apoi ce v'ei mai lipsesce? Că umbla-va el pe picioarele sale, protopop, și nu-și va aroga sie și un drept mai mare de cât e a unui arotop în Arad, având și pe alții la spatele sale? este secretul viitorului!

Tocmai aceste și altele și mai esențiale sânt motivele, de unde mănecând noi aradani esclamăm așa de frivol?!

Căci ce este a fi un protopop în Arad? este el al doilea epp! la ce se poftesce un caracter firm, o cultură socială înaltă, o tactică nemaculăveră înțeleg în cele bisericesci; eară în cele naționale să fie un foc nestins, care aruncând schintei să aprindă și orice tăciune, ori ce inimă română nădușită dela desființarea partidului naționale din Arad — încoace.

Noi nu vom căuta la persoana, ci la trecutul ei, la scoala din vieța petrecută până aci fie ardelean, banațian ungurean și bihoreanu; și numai în cas de necesitate vom pune pond pe trecutul tēner al cutărui va individ, dacă acela ni va garanta un viitoriu de bună speranță.

E drept, o problemă mare și tot atât de grea avem să resolvim prin deplinirea acestui loc vacant; mai grea decât cea din a. 1879, căci atunci persoana de piă memorie a fericitului G. Vasileviciu mult a contribuit la deslegarea problemei noastre; și numai prin una ne-am înșelat în acest Ven. părinte, și anume: prin aceea, că crudela moarte l' răpi dela noi pe ne aseptate.

Când a repausat acest domn bărbat — cu toții diceam: o pierdere ireperabilă aceasta pentru Arad; — și nu fără de cauză ne-am pronunțat astfel despre dēnsul; căci pierderea antecesorelui său, a Venerab părinte Ioan Rațiu ni era încă în proaspetă memorie, și așa purtam în inima noastră două pierderi; două rane mari, care ne copleșeau cu totul.

Acuma a sosit timpul, ca să probăm a face o reparare nimerită, să căutăm un bătrân, care să ne vindece ranele inimei noastre — să alegem de protopop o persoană cu trecut bun, eară în cas de lipsă și tēner, însă să ne garanteze un viitor amēsurat cerințelor noastre; căci e mai consult a ne pune speranța în un tēner, decât în așa individ, deși bătrân, dar a căruia trecut e mărșav, și ne

caracteristic pentru interesele noastre române, și cu atâta mai tare aplaudat în casta străinilor!

Brutus.

Varietăți.

* (Necrolog) Primum următorul anunț funebru: Înfrânți de adâncă durere Vă aducem la cunoștință trista scire despre încetarea din viață a iubitei noastre consoartă, mamă, soră și cumnată

Eufrosina

care și-a expirat blândul său suflet Luni în 7/19 Februarie anul curent la 5 oare p. m. în etate de 42 ani.

Remășițele pământesci ale scumpei reposate se vor ridica din locuința sa ce se află în edificiul scoalei și se vor așeza la locul de odihnă eternă

în cimiteriul Sfetei Adormiri în 9 (21) Februarie la 2 oare p. m.

Satulung în 8 (20) Februarie 1883.

Ioan Petric, directorul scoalei capitale dela Sânta Adormire soț. *Ioan, Emilia, Alecsandru* fii. *Ioan Alecsandru, Traian Martinovici, Iuliana, D. Dogari* frați. *Reveica I. Martinoviciu* mamă.

* Teatru ars.) Duminecă la 2 oare după amiazi sa aprins și a ars teatrul unguresc din Arad. Causa incendiului este necunoscută. Oameni nu s'au periclitat. Paguba este de 150,000 fl. Teatrul a fost asigurat la societatea „Adria“.

* (Din diarele din România) am primit cu posta de astăzi numai „Curierul financiar“.

Posta redacției.

A. S. în P. In nrul. 16 credem a ve fi satisfăcut. Lipsa de spațiu ne face mare necas.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 22 Februarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.86
Renta de aur ung. de 4%	88.30	88.25
Renta ung. de hârtie	86.60	86.65
Imprumutul drumurilor de fer ung.	135.—	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	90.70	90.75
Sorți de stat dela 1860	110.—	110.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	94.50	94.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	98.75	98.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.25	96.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	97.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.20	115.—
Datorie de stat austr. în argint	78.65	109.25
Renta de aur austriacă	97.50	77.65
Sorți de regularea Tisei	109.80	97.75
Acțiuni de bancă austro-ung.	829.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	306.—	290.59
Acțiuni de credit austr.	308.40	291.30
London (pe polița de trei luni)	119.80	119.60
Strisuri fonciari ale institutului „Albina“	100.—	100.—
Galbin	5.65	5.62
Napoleon	9.45	9.49
100 marce nemțesci	58.55	58.55

Nr. 149 1883.

[358] 1—2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala reuniunii fostilor grănițari din reg. I. român dela „Barumare“ comitatul Hunedoarei cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemne de foc se escrie concurs.

Competenții au să și substerne petițiunile proveđute cu documentele necesare și diplomele prescise de lege până la 10 Martie anul curent stilul nou la:

„Comitetul administrativ al fondului scolastic al foștilor grănițari din regimul I. român la Sabiu.“

Nr. 42.

[353] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa a III Furçoara, proto presbiteratul Iliei, se escrie concurs în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidiececan dto 16 Decembrie 1882 Nr. 2789. B. cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legume.
2. 2 jugere 1300° pământ parte arătoriu, parte fenaș.
3. Folosirea cimiteriului cu cele ce se află într'ensul.
4. Dela 120 familii câte una ferdelă cucuruz à 16 cupe în boambe după măsura veche.
5. Stola usuată și îmbunătățită dela 120 familii; — care emolumente computate toate în bani dau suma aprocsimativă de 370 fl.

Doritorii de a competi la această parohie vor avè a-și așterne rugărilor instruite în sensul „Statutului Organic“ și al Regulamentului congre-

sual pentru parochii la subscrisul până la termenul sus indicat.

Gurasadului, 3 Faur 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. prot.

Nr. 3 1883. Desp. VI.

[356] 3—3

CONCURS.

Pe baza concluseror aduse de către adunarea generală a despărțământului VI. (Deva), ținută în opidul Dobra, la 5/17 Septemvre 1882, și în conformitate cu aprobarea acelor prin comitetul central din Sibiu ad Nr. 494/1882 subcomitetul amintitului despărțământ escrie concurs pentru 8 ajutoare, și anumit 6 ajutoare à 8 fl. v. a., și à 6 fl. v. a., menite pentru elevii aplicați la vre-o meserie, sau la vre-un ram de industrie, ori comerciului de pe teritoriul despărțământului VI (Deva).

Cei ce doresc a se împărtași din acele ajutoare, au să subștearnă cererile lor la subscrisul diriginte al despărțământului VI în Deva, cel mult până la 19/31 Martie 1883.

Cererile întrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Cererile au să fie instruate cu următoarele documente:

- a) „Carte de botez“, din care să se vadă, că concurențele este român;
- b) „Atestat scolastic“, sau privat din care să se vadă că petentul scie cel puțin ceti și scire românește;
- c) „Declarațiune“ dela părinți sau tutori, prin care aceștia se obligă că vor lăsa pe fiii sau pupili lor să învețe meseria la care sânt aplicați, și că concurentul e sêrac și nu capetă din alt loc vre-un stipendiu sau ajutoriu;

d) „Atestat“ dela măestru, din care să se vadă că concurențele la ce ram și la cine este aplicat și că are purtare bună.

Din ședința subcomitetului despărțământului VI. (Deva), ținută în Deva la 4 Faur 1883 st. n.

F. H. Longin m. p., *Ioan Papiu* m. p.,
actuar. director.

Nr. 8.

[354] 3—3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune preoțască Seracseu se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela I publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

1. porțiune canonică 1 jug. 400°
2. Dela 60 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfêrmat și o di de lucru.
3. Venitele stolari îndatinate.

Doritorii de a concura la această parohie sânt poștiți a și așterne petițiunile lor cu documentele necesare și prescise în Statutul Organic și Regulamentul congresual pentru parochii la oficiul protooesbiteral al Orăștiei în termenul sus indicat.

Orăștie, 15 Ianuarie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 611 1883 civ.

[351] 3—3

Publicațiune.

Cu aceasta se aduce la cunoștința publică că în cauza comasării generale a hotarului, a segregării pășunatului și regulării pădurei comune Iernea-săsească, pentru lucrările pregătitoare și cu deosebire pentru regularea reprezentanței pentru alegerea inginerului operator și pentru preliminarea peselor se pune termen pe ziua de 28 Martie 1883 înainte de amiazi la 10 oare în fața locului comuna Iernea săsească, că La ce se invită toți cei interesați pe lângă observarea, că absența lor nu împedecă pertractarea.

În numele tribunalului reg. al Elisabetopolei 5 Februarie 1883

Székely Mikșos m. p.
jude esmis.

Nr. 355 1883 civ.

[350] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoștința publică că în privința comasării generale a hotarului Bălăușerilor a fiesat di de pertractare ziua dela 30 Martie 1883 înainte de amiazi la 10 oare în comuna Bălăușeri în locuința judeului comunal la care termen sânt avisați toți proprietarii cu aceea, că părțile absente se consideră ca și când ar fi invitate cu comasarea și că exemplarul prim al petițiunei se poate vedè la acest tribunal reg.

Din ședința tribunalului reg. a Elisabetopolei ținută la 31 Ianuarie 1883.

Nagy m. p.,
pres.

Butak m. p.,
notar.

Turnătoare de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (co-roane) de lemn, fer turnat și făurit; astfel construite, că după ce sânt usate pe o parte se poată fi învêrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai întins, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune de fer făurit pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și **toace** din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pe lângă plățirea făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magaziu.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și prompt se recomandă

Antonie Novotny.

[359] 1—10

Timișoara, Fabrică.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „ALBINA“ se invită prin aceasta, în vîrtutea §. 20 al statutelor societăței la

a X-a adunare generală ordinară

care se va ținè la Sibiu, în **30 Martie 1883** stilul nou înainte de amiazi la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1.)

Obiecte:

1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anului 1882, și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §. 22, 23, și 24 din statute voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sânt rogați, a-și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual doveđile de plenipotență cel mult până în **27 Martie 1883** stilul nou după amiazi la 6 oare.

Sibiu, 15 Februarie 1883.

[356] 2—3

Direcțiunea institutului.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[205] 23—30

în Budapesta, strada Vațului, Váczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, rîpide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele